

bedre Kvaliteten af det danske Landbrugs Produkter, men ogsaa i Henseende til at skaffe nye Handelsforbindelser for vort Landbrug og at skaffe Producenterne den højeste Pris for deres Varer. Der er fortjenstfulde Bestræbelser fremme i Retning af at skabe nye Markeder i Udlandet for vort Landbrugs Eksport, og det forekommer mig, at det vil være af ikke ringe Betydning for vort Landbrug, som er vort Lands Hovederhverv, at vi ikke udelukkende ere henviste til at bringe vore Varer frem paa det engelske Marked, men at vi have andre Afsætningssteder trindt omkring i Europa. For et Par Aar siden blev der begyndt en ny Kødeksport her fra Landet til Svejts, og man ventede sig adskilligt af denne Eksport til Held og Fremgang for vort Landbrug, men ikke mindst denne Eksport har i høj Grad lidt under den tilstedeværende Mangel paa Godsmateriel. Hvis Forholdene ikke ret snart bedres, løber man Fare for, at denne Handelsforbindelse fremtidig vil ødelægges.

Jeg skal nævne et enkelt Eksempel paa, hvilke Vanskeligheder Slagterierne jævnlig møde paa dette Omraade. For nogen Tid siden bestilte et jydsk Andels-slagteri fem Vogne til Fremsendelse af slagtede Svin til Svejts, men paa den Dag, da Vognene skulde leveres, kunde der kun leveres to Vogne i Stedet for fem, og man havde slagtet de Svin, som vare beregnede at skulle forsendes med de fem Vogne. Kun de to Vogne afgik til den bestemte Tid, og kom Køberne dernede rettidig i Hænde; de tre andre Vognladninger nægtede han at modtage, fordi de ikke bleve afsendte i rette Tid. Det havde til Følge, at man maatte dirigere disse tre Vognladninger ind til København og sælge disse Svin, som vare slagtede paa særlig Maade, netop under Hensyn til den specielle Eksport til Svejts, til en meget billig Penge, hvorved selvfølgelig dette Slagteri led et meget betydeligt Tab. Naar Statsbanerne paa den Maade lægge Vanskeligheder i Vejen for vor Landbrugseksport, vil det formentlig blive noget vanskeligt for vort Landbrug at holde de Konkurrenter Stangen, som dukke op. Det er en bekendt Sag, at vi i den Henseende trues baade fra russisk og østerrigsk Side.

Jeg har gjort den personlige Erfaring bl. a. ved at tale med ærede Kolleger her i Tinget, som selv ere praktiske Landmænd, at man ikke ønsker, at Staten skal yde særlig Subvention for Landbrugseksporten, men man er fra Landbrugets Side villig til at betale de Fragter, som Staten

fastsætter for Besørgelsen af dets Produkter. Hvad man kræver, er altsaa kun dette, at der skaffes det fornødne Materiel til Veje, saaledes at Eksporten kan foregaa paa en fuldt ud tilfredsstillende Maade, og det forekommer mig at være Ministeriets Pligt, Statsbanernes Pligt, navnlig efter at man har gennemført en meget væsentlig Forhøjelse af Statsbanetaksterne, at drage Omsorg for, at det fornødne Materiel er til Stede ikke mindst til denne for vort Land saa vigtige Eksport. Vi ofre i Aar, som det blev nævnt i Gaar under Forhandlingerne om Statslaanet, ca. 34 Mill. Kr. til militære Foranstaltninger, og det er oplyst for mig, at for i Hovedsagen at kunne afhjælpe den Mangel, der er paa Godsmateriel for Statsbanernes Vedkommende i Øjeblikket, vil der kun kræves en Bevilling af ca. 800,000 Kr. Vil man anskaffe ca. 100 Vogne, der kunne faas for ca. 8,000 Kr. Stykket, vil man i væsentlig Grad kunne raade Bod paa de Ulemper, der ere til Stede. Naar man ser hen til, at Statsbanernes Driftsregnskab balancerer med mellem 45 og 50 Mill. Kr., er dette Beløb, 800,000 Kr., i Virkeligheden kun en ren Bagatel. Man maa gøre sig klart, at det er en stor Sag, Talen er om her, Nogle Øres mindre Pris pr. Pd. Kød eller Flæsk betyder et Tab paa flere Millioner for vort Landbrug og derigennem for hele vort Land. Men da Landbruget, som jeg allerede en Gang har udtalt, er Landets Hovederhverv, kunne vi ikke forsvarer at opretholde den Art Tilstande. Statsbanerne have, saa vidt jeg ved, i en Aarrække lejet Godsvogne i Sverige og Tyskland, men jeg vil dog henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om det ikke er en for dyr Maade at skaffe Materiel paa. Jeg tror, at der betales alt for meget i Leje, og at det vil kunne betale sig, at Statsbanerne skaffede sig Materiel til Brug for denne Del af Godstrafikken. Det kan indvendes, at der naturligvis ikke altid er lige stærk Brug for Vogne, og at Mund- og Klovesygeperioden ganske naturligt medførte, at der ved den forøgede Kødeksport maatte mere Godsmateriel til. Men naar man som Provinssianer, navnlig naar der holdes Sommerdags, færdes lidt i København, og tager lidt ud med Kyst- eller Nordbanen, ser man, hvorledes man flotter sig med Statsbanernes Materiel i denne Del af vort Land. Man kører med et halvt Dusin tomme, flotte 2den Klasses Vogne frem og tilbage mellem Helsingør og København